

Till stiftets kyrkoherdar

Göteborg 30 mars 2021

Först vill jag framföra ett stort och varmt tack för goda samtal kontraktvis. Det går inte att sammanfatta dessa på ett enkelt sätt. Det jag särskilt bär med mig är er ärlighet. Kloka reflektioner om pandemin som en prövning där vi som kyrka och människor har utmanats i överlåtelse och tillit. Dyrköpta insikter om svårigheten att fatta beslut på ibland skralt underlag, beslut som ifrågasätts och som behövs omprövas många gånger under det gångna året. Jag är imponerad över ert sätt att ta er an uppgiften och är särskilt glad över de samråd som ni har haft med varandra.

Detta brev når er i Stilla veckan. Redan förra året präglades påsken av pandemin. I olika framtidsscenarioer förutspåddes hur länge vi skulle behöva leva med restriktioner. "Till sommaren" var det vanligaste budet. "Möjligen en bit in på hösten" sade andra. "Ett år" sade pessimisterna. Och nu står vi här, påsken 2021, och har ännu inget slut i sikte. Också denna påsk får vi fira i pandemins skugga.

Vi får påminna oss om Guds gränslösa passion för sin värld som visar sig i Jesu död på korset – du och jag, och alla andra, är värda att dö för i Guds ögon. Och ingen pandemiskugga i världen kan förta det ljus som strömmar mot oss på påskdagens morgon!

Detta evangelium är vi satta att förkunna och vi får göra det på de sätt som är möjliga. Vi går mot ljusare tider och allt fler blir vaccinerade. En del av dem har en stark längtan efter att få fira gudstjänst igen. Mot denna bakgrund ser jag **ett behov av att vi planerar för att framöver fira fler gudstjänster med deltagare på plats**. Det förutsätter naturligtvis kyrkorum som är tillräckligt stora, att det inte är stor smittspridning i närområdet och att det finns möjlighet att följa Folkhälsomyndighetens råd och rekommendationer.

En annan sak som är ytterst angelägen är att vi **nysatsar på att bjuda in till dop** så fort det blir möjligt att mötas fler än åtta personer. Vi vet att många har avstått dop under det gångna året och nu har vi chansen att bjuda in till dop - en **Fest för livets skull**.

Många vittnar om att öppna kyrkorum har spelat stor roll som plats för bön, eftertanke och sorg. Låt oss hjälpa varandra att också fylla dessa rum, och våra gudstjänster, med tacksamhet och lovsång över det liv som ständigt förnyas också under en pågående pandemi.

Bed för mig såsom jag ber för er!

+Susanne

Gud har inte gett oss modlöshetens ande, utan kraftens, kärlekens och självbesinningens. (2 Timotheosbrevet 1:7)

